

ΞΕΠΕΡΑΣΜΕΝΗ Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΒΟΜΒΑ

ΛΟΝΔΙΝΟ. Στις μέρες του 78 κι ενώ επισημώς η ανθρωπότητα περιό μιά περίοδο ειρήνης, οριστικά προετοιμάζεται για ένα νέο πόλεμο. 'Ανώτατοι αξιωματικοί και οι υπουργοί διασφαλίζουν τον περασμένο μήνα σε ειδική συνεδρίαση του ΟΗΕ πως είναι προετοιμασμένοι να δεσμευτούν με συμφωνίες που θα οδηγούσαν τελικά σε άφοπλισμό. Στο μεταξύ όμως η πάλη των μεγάλων δυνάμεων στην 'Αφρική γίνεται συνεχώς και πιο αιματηρή, ο φυχρός πόλεμος ψυχρότερος, ο άγριος των εξοπλισμών ολοένα και πιο δραματικός.

Η σχιζοφρένεια ωστόσο και η υποκρισία δεν προσδιορίζουν αποκλειστικά τη συμπεριφορά των ήγετων, που ενώ μιλούσαν για ειρήνη, προετοιμάζονταν διαρκώς για πόλεμο. 'Ηταν φανερό, καθαρά χαρακτηριστική επίσης, η πράξη και η σκέψη όλων των ανθρώπων. Βέβαια, στις μέρες μας κανείς δεν φαίνεται να επιθυμεί τον πόλεμο — αν και οι περισσότεροι απόλαμβαναν μία καλή πολεμική τακτική, η οποία πνιγόταν πολεμικά μουσεία.

Ο πόλεμος ήταν πάντοτε μία ριματική σφαγή, όπου όρδεις φανατισμένων στρατιωτών έλατταν ο ένας τον άλλον.

'Αλλά αυτό συνέβαινε με τους πόλεμους, τους πόλεμους της χιλιετίας μακριά. Στις μέρες μας, ο πόλεμος είναι μία μαζική σφαγή, και το χειρότερο δεν εκτυλίσσεται σε κάποιο μέτωπο, συμβαίνει μες στην πόλη μας στο σπίτι μας.

Ο άμαχος πληθυσμός, τα θύματα του σύγχρονου πολέμου, είναι ταυτόχρονα και οι παθητικοί στρατιώτες του. Πού έχουν δεχτεί την πιθανότητα να δολοφονηθούν και την άδυναμία τους να κάνουν ό,τιδήποτε για να το αποτρέψουν.

Κι έτσι συμβαίνει το ζήτημα παρόμοιο. Καθώς ο πόλεμος πνιγεί και απειλεί περισσότερο τους ανθρώπους — σε έναν πυρηνικό πόλεμο, δεν πρόκειται να ζήσει, κυριολεκτικά κανείς — λέγεται και καταδικάζεται από έναν συνεχώς μικρότερο αριθμό υπερσυνειδητών. Πολιτικούς και επιστήμονες με άλλα λόγια που προφανώς αντιλαμβάνονται πως λειτουργεί η μηχανή του αβυσσικού πόλεμου και παλεύουν να την σταματήσουν. Κι όμως, ο πόλεμος συνεχίζεται.

Και το παιχνίδι του πολέμου συνεχίζεται. 'Αντρες σκοτώνουν στα μέτωπα, παιδιά στήνουν στο σπίτι και στη γειτονιά, καθημερινά πολέμους.

Επίποτες, εύγριες γενιές ναι για να ριχτούν στη μάχη κι η αρετή στολίζει όσους νικάει φέρε. Η δειλία ξέρουν να πολεμούν, έγραφε ο Ζαν Φρουά τον 14ο αιώνα. Και τα πράγματα δεν φαίνονται να έχουν αλλάξει ουσιαστικά από τότε. Ο Ρίτσαρντ Χάουαρντ, διευθυντής του Κέντρου 'Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και 'Υποχρεώσεων πιστεύει πως η πολεμική νοοτροπία βασίζεται σε μία αντίληψη υπερανθρώπου. Νοοτροπία μονομιάς, μαζί με μία προσπάθεια επιδείξεως ανδρικής φροσύνης και γενναϊότητας δημιουργούν ένα σύμπλεγμα αισθημάτων, όπως ο ηρωισμός, ο πατριωτισμός, ο σεβασμός,

ο έπαινος ή η πύλη ή η προάσπιση της οικογένειας, της πατρίδας, της χώρας ή της ανθρωπότητας του αντίπαλου και η φρενίτιδα της μάχης.

Μόνον μία αλλαγή σ' αυτό το επίπεδο της σκέψης και του νου, κατά τον Χάουαρντ, μπορεί να εξουδετερώσει τα αίτια του πολέμου. Και παρόμοιο άναφύρεται και ο κοσμοπολιτικός χάρτης της ΟΥΝΕΣΚΟ (1946). 'Εάν τη στιγμή που ο πόλεμος γεννιέται πριν απ' όλα μέσα στο νητικό πεδίο και τα όπλα της ειρήνης θα πρέπει να σπείρουν στην πρώτη της σκέψης των ανθρώπων.

'Αλλά κι η στάση των γυναικών στους δύο παγκόσμιους πολέμους, ήταν άποια να πει κανείς καταπύλη. Το 1914, ο πως κανείς διαπιστώνει σημειωμένα απ' τις άφισες της εποχής εκείνης, οι 'Αγγλίδες πρότρεπαν τους άντρες να απευθύνονται στη μάχη: 'Οι γυναίκες συγχωρούν τα πάντα σ' έναν άντρα, εκτός απ' τη δειλία. Έγραφε το 1915 ένα γυναικείο άγ γλετικό περιοδικό.

Όμως παράλληλα υπήρχαν πάντα κάποιες γυναίκες όρ ναώνες που προπαγανδίζουν να αποτρέψουν τον πόλεμο. Διχώς επιτυχία φυσικά, αφού οι λόγοι που ώδυναν σε σύγκρουση τα έθνη δεν ήταν δυνατό να διασκεδαστούν ή να εκλείψουν απ' τις συναισθηματικές διακρίσεις που άδυναν φύλου. Κι 'έλλου όπως διαπιστώνει η Ντόρα Ράσελ, χήρα του φιλόσοφου Μπερτράντ Ράσελ, ταυλάχιστον και 'Αγγλίδες κοίμουνται για την ώρα τέν ύπνο του δικαίου.

Δεν φαίνεται να αντιλαμβάνονται ότι βασικό θέμα των γυναικών οργανώσεων πρέπει να είναι ο άφοπλισμός. 'Αντί γι' αυτό απασχολούνται με τη ταξιοδρομία τους τα ίδια δικαιώματα, την ίση αμοιβή.

Παρόμοιος όμως αντίληψη — είτε διατυπώνεται από γυναίκες, είτε εκφράζεται από άντρες — προωθούν απλώς ένα άδικο. Κι έχουν σαν αποτέλεσμα την υιοθέτηση μιας σταθερά εντελώς παθητικής που συνυποτάσσεται διατηνόμενι με το έρωτα. 'Εάν τι μπορεί να κινηθεί σχετικά με τις δαμάδες — τίποτε άπειρο. 'Η φαντασία είναι η άσθενέστερη ιδιότητα του ανθρώπου. Κι η ληθαία ασφάλεια ή ισχυρότητα. Ο κόσμος έχασε τη Χιροσίμα.

'Αλλά υπάρχει κάποια ελπίδα να θριαμβεύσει τελικά η λογική. Οι άνθρωποι δεν θέλουν να καταστραφούν πολλές φορές. Και τέλος μέχρι το 1984, εικοσιόχτώ χάρες θα έχουν στην κατοχή τους πυρηνικά όπλα.

Όταν βρίσκεσαι στο δάσος μη πρὸς Θεὸ ἀνέφες φωτιά. Μία σπιθαμή από την μικρή φωτιά μπορεί να το καταστρέψει... Και τότε η πράξη σου αυτή θα σε δαρήν σε όλη σου τη ζωή. Γι' αυτό... Δείξε στο δάσος την αγάπη σου. Προσπάτευσέ το από τη φωτιά.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Κ. ΤΑΚΗ ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗ

ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Συνταράχθηκε όπως ήταν φυσικό και η αγροτική κοινή γνώμη, από τα δύο τρομερά σκυλιά εκείνου του παπα, που ίκανοποίησαν την λιχουδιά τους με το σώμα της τραγικής δασκάλας. Αυτά δεν είσαντε συνηθισμένα σκυλιά, για να εκφοβίζουν απλώς τους ανθρώπους με τα γαυγίσματά τους και να υποχρεώνουν τους κλέφτες να παραιτούνται από την προσπάθειά τους, για την διαπράξη μιάς κλοπής. 'Επρόκειτο για σκυλιά, προσιμμένα να κατασπαράζουν ανθρώπους. 'Ερ' όσον έφικαν και ο Ιατροδικαστής που ε- νήργησε την νεκροτομή, σημείει ότι ο θάνατος αυτής της γυναίκας ή ήταν ο χειρότερος που είχε συμβεί σε άνθρωπο. Τα τελευταία λόγια ειπώθηκαν και αυτά μαζί με άλλα, όταν ο Ιατροδικαστής τελείωσε το άχαρο έργο του. Αυτός ο παπας κατακρίθηκε από όλους, κληρο το πανελλήνιο, από εφημερίδες και κοινούς ανθρώπους.

'Επαναλαμβάνω, ότι τα όσα σχόλια διατυπώθηκαν γι' αυτόν τον παπα, διατυπώθηκαν με καυστική και όργη. Γιατί ήταν παπας, ήταν ταγμένος για την καλλιέργεια της ανθρωπίνης αγωγής, ήταν ε- πομίσμενος με το μεγάλο χρέος να εμπνεύσει μία ε- πιδείξη, να ανοίγουντας την καρδιά του και το σπινί του. Οι επισκέψεις των ανθρώπων στην κατοικία του και τα κτήματα του έπρεπε να γίνωσαν, όχι μόνο άφοβα, αλλά και με το ίδιο εκείνο άφορο που μπαίνουν σε μία αδεφική οικογένεια. Και ο κάθε επισκέπτης, να αντίκριζε στην πόρτα του σπινί του ένα παπα χαμογελαστό, καλώςκαρδο, φιλόδοξο και δια- χυτικό σε φιλικότητα.

Αυτός όμως ο άνθρωπος, που όπως φαίνεται ήταν γεννημένος για άλλα επαγγέλματα, την υποδοχή των ανθρώπων την είχε... ανα- θέσει στους δύο πελώριους σκύλους του. Σε δύο πραγματικά θηρία, που καταδρόχιζαν ανθρώπους. Βέβαια ο παπας, είναι τώρα εγκλεισμένος στην φυλακή, για να δικασθεί αν ο υπεύθυνος του ανατριχιαστικού θανάτου μιάς γυναίκας που παραβρίζε. Μένει όμως, να σκεφθούμε, πως και στις θρησκείες είναι εύκολη η είσοδος ανθρώπων με σκληρή ψυχρότητα. Δεν χρειάζονται αναλύσεις για την ψυχική ανωτερότητα που πρέπει να έχουν οι σοφοί διαλογούν τέτοια λειτουργήματα, που την επιτυχία τους την βλέπουν

στην εξαφάνιση της ανθρωπίνης κακότητας.

Οι θρησκείες, γενικά όλες οι θρησκείες του κόσμου έπρεπε να διειπνάζαν από ένα πιο αυστηρό ήθικα καθώς, που να προσήλκυε μόνο ανθρώπους με αποδε- δειγμένη την δύναμη του α- γίνονται σ' όλους άσχημοι. Να τραβούν άτομα με την ακατάβλητη θέληση που ακαίτηται, για να δαμά- ζουν τα αντικανονικά τους αισθήματα. Με ένα τέτοιο εκκλησιαστικό καθώς, καθόλου ανεκτικό σε οικονομικές σκέψεις και επιδι- ώξεις, με επίσημο κολασμό του οποιασδήποτε μορφής συμφεροντολογισμού, οι άνθρωποι που δεν φανταστή- καν στο ποτέ τους να τους για υποδοχάτες θρησκευτικού οικοδομήματος, ασφα- λώς θα έτρεποντο σε άλλες άσπαχολήσεις. Σε άσπα- χολήσεις, που η ανθρωπίνη βουλήμια κατηγορείται λιγότερο και δεν στηλύνε- ταν τόσο έκδημα. Για με- γάλη άτυχία της 'Εκκλη- σίας μας, δεν έπρσεξέ όσο έδειλε το ήθικα της κλίμα και έτσι μέσα στους κόλ- πους της, συμπεριλαμβά- νονται και άνθρωποι, που παρμένουν ανεπηρέαστοι στα διάφορα έργα τους από την θρησκευτική ιδεολο- γία. Ο θλιβερός αυτός πα- πας έκρινε ότι κάποιο κτή- μα του έπρεπε να είναι α- πλησίαστο απ' όλο τον κό- σμο, σαν να έπρκετο για στρατιωτική μονάδα σε πολ- λή κρίσιμη περιοχή και τον λόγο αυτό, εξασφάλισε δύο σκύλους, που στο άμε- σό της κομμάτιασε ανθρώ- πους. 'Υποθέτουμε ότι ο παπας διανυκτέρευε σ' εκεί- νο το μέρος, που η φυλακή ήταν έργο των σκυλίων του και κάποια νύχτα, χρει- αζόταν ένας γειτόνισ της τις ευλογίες του, ανεπίση- μως, διασάφης καταστά- σεως. 'Υπάρχει π.χ. στο σπινί του γείτονα ένας ε- τοιμοθάνατος που ζήτουσε την 'εξεία μετάληψη. 'Η η- ταν μία ανάγκη που χρει- αζόταν και του παπα την πα- ρουσία. Ο άνθρωπος λοι- πόν, που θα το μούσε να δρεθεί κοντά στην πόρτα του παπα, έπρεπε να γνωρί- ζει ότι θα διανυκτέρευε την ζωή του, ότι έπρεπε να η- ταν από τους σπινίους τ- χερμούς, για να την γλυτώσει από τα δύο θηρία του. Δεν ξέρω αυτό τον πανελλήνιο συγκλονισμό από τους αν- θρωποφάγους σκύλους του Παπα, σε ποιά βαθμό τον αίσθανόταν και οι ανώ- τατοι εκκλησιαστικοί η- γήτορες, εάν και αυτοί α- φρόστηκαν με τον ίδιο απο- τρισισμό για ένα εκκλη- σιακό λειτουργό, που ή- θελε ανάμεσα σ' αυτόν και τους ανθρώπους, να παρε- βάλλονται επικρινόμενα λύ- ο. Γιατί χειρότερα και πιο αιμοδόρα και από λύ- ους, είσαντε τα σκυλιά του. 'Οποια όμως και να είσαντε τα αισθήματά τους ως αρχίσουν να σκέπτον- ται τουλάχιστον, ότι είναι απαραίτητη και μία στοι- χειώδη δοκιμασία σ' αυ- τούς τους ανθρώπους, που θέλουν να συνδέσουν την ζωή τους με θρησκευτικές υποχρεώσεις. Να αντιλη- φθούν όλοι οι άνθρωποι, ότι η θρησκευτική δικαιο- νία μπορεί να άσκειται από όλους και ότι δεν άρκει μό- νο το σκέτο ράσο, για να μεταμορφώσει ένα άτομο σε άγαδο και άκακο ποιμένα. ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ γραφείον εις τὸ Κρυστάλλο Παλάς, δια σταύρων Παντανάσης καί Μαιζώνος. Πληροφορία τηλ. 277—384 καί 275—352, παρ' ἡμιν.

Η ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Κάθε άπροκατάληπτος πολίτης—που μένει κιόλας ανεπηρέαστος από την πε- ριστάτη, όχι δε και καλο- προαίρετη πάντοτε, οικεία δε στον Έλληνα, διάθεση αντιδράσεως σε ό,τι καλό γίνεται, και από το θόρυβο και τη σύγχυση — θα πρέ- πει ελίκρινά να παραδε- χτεί τούτο: 'Οτι στην πε- ρίοδο της δημοκρατικής με- ταπολιτεύσεως και χωρίς ως τώρα άκωχη διακοπή, προωθήθηκαν άποτελεσμα- τικά σε ρυθμίσεις ή και ρι- κτικά επιλύθηκαν πολλά, τα σημαντικότερα πάντως, προ- έλησαν και καλύφθηκαν δια- σικές ανάγκες στον τομέα της παιδείας, που την δε- κτική χρονία έμειναν τελ- ματωμένα και άθιχτα «κα- κώς κείμενα».

Οι λύσεις, που όρθολο- γικά και εύτολμα έδωσε η κυβέρνηση σε τούτα, έμ- πνευστηκαν, πρώτα μόν, ά- πό τη δεισιαν εκτίμηση της σημασίας της παιδείας και του μεγάλου και άποφασί- στικού ρόλου της στην έν- γυνε εθνική μας ανάπτυξη και εξέλιξη. 'Επομένως και από την ανάγκη να εκ- συγχρονιστεί, η αναδο- στηριότητα, λειτουργικά και ν' αναμορφωθεί επίσημοι- κά ο σπουδαίος αυτός το- μέας, σε όλες τις βαθμίδες του—άπό τη στοιχειώδη ί- σασε την άνώτατη εκπαί- δευση. Παράλληλα δε, προ- διωρίστηκαν οι λύσεις αυ- τές από τις τρέχουσες δυ- νατότητες του δημοσίου προϋπολογισμού.

Μά και με τις δυσκολε- αυτές περιστάσεις, λοιπόν, η κυβέρνηση, με έκδηλη σφοδρία και άποδειγμένη φροντίδα, όσο δε μπορούσε άφειδύλευτα, έπείλεσε με- γάλα και σπουδαία επιτεύ- γματα στην εκπαίδευση, συντελεστικά της αναδο- ρανσεως και προωθητικά της ανέλιξής της, που και ε- ι πολιτικό αντίπαλο της άδωμ δεν τ' άμφισβητούν κατά βάση.

Χαρακτηριστικά και μό- νο ένδειχτικά της έν γυνε και όλων βελτιώσεως των προϋποθέσεων και των ό- ρων και συνθηκών της γενι- κής εκπαίδευσής στη χώ- ρα μας, θα ήμραδίσουμε διορισμένα πρόσφατα στα- τιστικά στοιχεία και αριθ- μούς, έλεγμένους και άφνε- βείς, ένδω μάλιστα προ- έρχονται από επίσημη και άδιδόλητη πηγή, την 'Εθνι- κή Στατιστική 'Υπηρεσία της 'Ελλάδας:

α) Στη σχολική περίοδο 1977—1978 και για τα σχολικά μέσης εκπαίδευ- σης (γυμνάσια, λύκεια, τε- χνικές σχολές του δημοσί- ου), αντίστοιχους ένας κα- θηγητή ανά 24 μαθητές, 32 αντίστοιχια ενός πρὸς 32 παιδιά κατά την περίοδο 1972—1973. (Σχεδόν ί- διες είναι οι αναλογίες, έ-

πίσης και η αντίστοιχια για τη στοιχειώδη εκπαί- δευση—δημοτικά σχολεία και νηπιαγωγεία).

β) Στην ίδια σχολική πε- ρίοδο και σε όλες τις βαθ- μίδες της υποχρεωτικής και μέσης εκπαίδευσής, έφεί- τσαν συνολικά 1.635.734 μαθητές, έναντι 1.496.271 παιδιών κατά την περίοδο 1972—1973. Δηλαδή, η συ- νολική αύξηση μαθητών, έ- φθασε σε ποσοστό 10% πε- ρίπου.

γ) Στην περυσινή πε- ρίοδο σε όλες τις βαθμίδες της γενικής εκπαίδευσής, ύπηρετησαν συνολικά 63.046 εκπαιδευτικοί λειτου- ργία, κατά την εξέλιξη άνυ- λησης 57,5% από τον αριθμό των λειτουργών του σχολι- κού έτους 1972—1973), δι- δασκαλοί 33.816 (αύξηση 16,8%), νηπιαγωγοί 4.978 (αύξηση 53,4%).

δ) Στη σχολική περίοδο 1972—1973, το ποσοστό των παιδιών, που φοίτησαν στα ιδιωτικά σχολεία, αν- τίστοιχους σε 10,4% του συνόλου των μαθητών της γενικής εκπαίδευσής σε όλη τη χώρα. Πέρσι (1977—1978), το ποσοστό αυτό περιορίστηκε σε μόνο 7,9%. (Σύνολο μαθητών στοιχει- ώδους και μέσης εκπαίδευ- σής 1.635.734 από τους οποίους μόνο 129.356 φοί- τησαν σε ιδιωτικά γυμνάσια δημοτικά και νηπιαγωγεία).

Η μελέτη των στοιχείων αυτών οδηγεί στο ακόλου- θο συμπέρασμα, που δε- βαίως τον ουσιαστική βελτίωση των συνθηκών της γενικής εκπαίδευσής στην 'Ελλάδα, τον τελευταίο και- ρό:

—Τα δημοσία σχολεία λει- τουργούν ήδη με έπαρκέστε- ρο αριθμό καθηγητών και διδασκάλων, ώστε η διδα- σκαλία γίνεται και / φά- ρισα και άρτια, με ίκανοποι- ητικό άποτέλεσμα την κα- τάρτιση των μαθητών.

—Η άυστηρή έφαρμογή του χρέους της υποχρεω- τικής εκπαίδευσής και η έμ- χερής έξασφάλισης της συ- ντελούς στην όλωνε μεγα- λύτερη αύξηση του αριθ- μού των μαθητών.

—Η άναμόρφωση του εκ- παιδευτικού συστήματος και ο έκσυγχρονισμός των προγραμμάτων διδασκαλί- ας και των έν γυνε όρων λειτουργίας των δημοσίων σχολείων, δημοτικών και γυμνασίων, σάφως έναρμό- νισαν τους Έλληνες γονείς με προτιμούν πλέον και να εμπιστευτούν άπλυντα στη δημοσία εκπαίδευση τη μό- ρωση και κατάρτιση των παιδιών τους, άφου όλό- να και ζωρότερα διατι- σάων, ότι: «πραγματικά έ- κεί τα παιδιά μαθαίνουν γράμματα—και δωρεάν έν νοείται».

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ ΚΑΘΗΓΗ- ΤΡΙΑ άναλαμβάνει μα- θήματα ιδιαίτερα και σε γκρουπ σε μαθητές όλων των τάξεων Γυμνασίου και Λυκείου και 'Υπο- ψηφίους 'Ανωτάτων Σχο- λών και Λυκείου. Τιμές προσιτές. 'Εργασία έ- πιμελημένη. Πληροφορί- ες τηλ. 426.614

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οικoπεδική έ- κταση εις περιοχή Ρίου — Βερενδίκων και επί του- 'Εθνικών δόων νέου και πα- λαιού 1.000 έως 1.500 τ. μ. έντός οικισμού.

Πληροφορία εις τον ί- διοκτήτην 424.294.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

«ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»

«Πεδίον δόξης λαμπρόν για τον υπόκοσμο ή πρω- τεύουσα κατά τους θερινούς μήνες, αν κρίνουμε από την κίνηση που άστυνομικού δελτίου. Πολλοί φεύγουν για διακοπές. Τα σπίτια ά- δειάζουν. Μένουν άφύλακτα. Μεγάλος ο πειρασμός. Και οι διαρρήκτες δεν χάνουν την ευκαιρία. Μας προξέ- νει όμως έντύπωσι και η συγκομιμή τους. Σε πάρα πολλές περιπτώσεις δεν εί- ναι καθόλου εύκαταφρόνη- τη. Δεκάδες χιλιάδες με- τρητά, κομμάτια άξίας, έξανα νομισματα κ.λ.π. Εί- ναι όχι μόνο άπρωυσία, άλλα και άπροαγωγή του κοι- νού έγκληματος, άπό την πλευρά των παθόντων. 'Ο- ταν αφήνουν τα σπίτια τους άφύλακτα για μέρες της άξια έδωδωδες, άς φροντί- ζουν να μην έγκαταλείπουν σ' αυτά άντικείμενα άξίας. 'Ας τα παίρνουν μαζί τους ή άς τα εμπιστευτούν κά- ποι. Μία τέτοια τακτική όχι μόνο θα γλύτωνε τους ίδιους από δυσάρεστες έκ- πληξεις, κατά την έπιστρο- φή τους, άλλα θα ήταν πολ- λή άποβαρυντική και για τον υπόκοσμο».

«Η ΒΡΑΔΥΝΗ»

«Η Ουάσιγκτον έπωμι- ζεται την κρίσιμη εύνη ή- γη ήτοι άποαθήνη σχετική εξέλιξη. Δεν σπεύδουμε σε έκτιμησης, άπως αυτή του κ. Γ. Μαύρου, ότι η χώρα μας μπαίνει σε περίοδο με γόλης κρίσεις, που διεκ- δίκουν τουλάχιστον για την ώρα, δόσιν υπερβολής. 'Αλ- λά και δεν ύποτιμώμε κα- θόλου την έκταση των κιν- δύνων, που είναι δυνατό να προκύψουν άπό άποαθήνη- τε διατάραξη της ίσορρο- πίας των δυνάμεων στην περιοχή μας. Πρὸς αυτή την κατεύθυνση, ένωμένοι, θα έπαργυνώμε. Και δεν έχωμε άμφιβολία, ότι η έλ- ληνική Κυβέρνηση, άπό την πλευρά της, θα πράξει, έτι έπιβάλλεται για να προ- στατεύσει τα συμφέροντα του 'Ελληνισμού».

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ»

«Συνήλθε φαίνεται, η 'Ο λμελεια της Κεντρικής 'Ε- πιτροπής του ΚΚΕ, που έ- ξελγή από το 10ον Συνέ- δριόν του και έξεδωσε πα- λιτικήν άποφάνση διά το σύνολον των διεθνών και έ- σωτερικών προβλημάτων, (μόνον τον σ. Καούζωφ — Ω νάση, δεν περιέλαβεν εις τας έκτιμήσεις της...). 'Αλ- λά με άνωθυμγράφοις θα άσχυλότητα ο έλληνικός λα- ός: Ποιοι άποτελούν αυτήν την Κεντρικήν 'Επιτροπήν, που είναι και η «συλλογι- κή ήγεσία του ΚΚΕ; 'Η κοινή γνώμη θα συνεκτιμή- ση αυτά που γράφονται, με την έννοιαν και δημοκρα- τικήν βαρύτητα και αξιοπι- στίαν, έκείνων που το δια- κηρύσσον. Το ΚΚΕ όμως έπιμένει να διατηρή ως μυστικό το ποιοι το διευνό- νουν. 'Ενώ είναι γνωστό τα όνόματα της Κεντρικής 'Επιτροπής των Κ.Κ. της Γαλλίας, της 'Ιταλίας και της 'Ισπανίας, άκόμη και του ΚΚΕ έσ. Θα έχη ίσως τους λόγους του το κατετά- νη του ΚΚΕ να άποκρύ- πτη άπό τον λαόν τους ή- γητες της έργατικής τά- ξης...». Και μόνον άπό τον λαόν, διότι άσφαλώς η ΥΠ ΕΑ και η Γενική 'Ασφάλεια θα γνωρίζουν όλα χαρτί και καλαμάρι! Και, τέλος η άνώθυμος άπόφασις της Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε., αν και ά- φορητός φλύαρος, δεν γρά- φει ούτε μίαν λέξιν έναντί- ον του «Αττίλου», δεν άξι- άνει την άποχώρησιν των τουρκικών στρατευμάτων κατοχής άπό την Κύπρον και καταπνίγει την γλώσσα της διά την περί το «μακε- δονικό» διένεξιν Βελιγρα-

δίου — Σόφιας. 'Ο λυκος κι' αν έγέρσεν...».

«ΕΣΤΙΑ»

84 «'Εξ άλλου, ύπάρχει και ο περιεχόμενος εις την ψη- φισθείσαν υπό της 'Αμερι- κανικής Βουλής «τροπολο- γίαν Ράιτ» όρος περί άπο- χωρήσεως των Τουρκικών στρατευμάτων εκ Κύπρου. Και δι' αυτόν, όμως, οι 'Τούρκοι έχον κάθε δυνα- τότητα να τον παρακάμ- ψουν, άπομακρύνοντες έκ- άρατα διαστήματα μερικές έκατοντάδες στρατιωτι- των, ώστε να εμφανίζονται ως συμμορφόμενοι τάχα, πρὸς την άποφάνση του 'Α- μερικανικού Κογκρέσσου και να δίδουν επιχείρημα- τα εις τὸν Πρὸεδρον Κίτς να ύποστηρίξη — άρ- λως τε, συνέδη πρὸ μηνών —ότι ύφίσταται πρόβος εις τὸν Κυπριακόν, χάρις εις την υπό της 'Αγκύρας έπιδεικνυομένην... καλὴν θέ- λησιν! Δι' ο καί επ' αυτού θα πρῶπει να εξαντλήσουν οι πολιτικοί και διπλωμα- τικοί μας ίθύνοντες όλην των δραστικότητα, ά- ξιούντες όπως η έπιβεβαίω- σις της άποχωρήσεως των Τουρκικών στρατευμάτων γίνεται μέσω της έν Κύπρῳ άντιπροσωπείας του Ο.Η.Ε. και όχι διά των άνομιστι- στων νεοσουλτάνων της 'Αγ- κύρας».

Όυτω μόνον θα καταστή- δυνατόν να άναπαρήσσουν οι εν 'Αθήναις τάς άδικαι- ολογήτους παραλείψεις, εις τας όποιας ύπέπεσαν μέλη τουδε και να εκπληρώσουν τά χρέος των έναντι της Κύπρου — έν χρέος, διά το όποιον και έκλήθησαν τον 'Ιούλιον του 1974!.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

«Μένει ακόμη το ποσο- στό των έμπρηστών αυτό τό 5,1%. Αν το ποσοστό άφάρσ άριθμὸς πυρκαϊών, πρέπει να μάθουμε και πό- σες είναι οι πορφυλούμε- νες έκτάσεις. Θα είναι κα- λά να ξέρουμε πόσα και η ή πρόσθετα πόσα η ά- μελεια, άλλα και που άκρι- βώς βρίσκονται τα δάση που καίνε οι έμπρηστές. Και κάποτε να άρχίσουν να δλεπομε και κανένα έμπρηστη. Όλο τους άκού- με, άλλα δεν τους δλεπο- με. Για όλα τα άδικήματα και τους άδικόντες ύπό- χει κάποιος μηχανισμός που τους δλεπει, τους συλ- λαμβάνει, τους οδηγεί εις το δικαστικό έδωλό. Οι έμπρηστές δεν φαίνεται να έχον συχνά αυτή την τύχη. Τι φαίνεται; Μήπως η νομο- σία μας είναι άτελής; Μή- πως η έξαψη έναντίον τους διαρκεί όσο και το έργο τους; 'Η μήπως δεν είναι άπ' άλλους παραδεκτοί τό άδικήμα τους;

Δεν είναι λοιπόν άρκετά η λογική των άριθμών όπε- για να εικονίσει, ούτε για να έρμηνεύσει τα πράγμα- τα. Και συνεπώς δεν βοη- θεί πάντα στις σωστές ά- ποφάσεις και στα σωστά μέτρα».

ΦΩΤΟΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
κλίσεις παντός τυπου σε τιμή γυνωμική

ΠΑΤΡΑΙ
τηλ. 223.296
αγ.ανδρέου 55
(έντος στοας)

Θ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μαχαιροπήρουνα
Ξιφικοί
Πατέλλες δερβιρλέκας
Επάρχια διακοσμητικά
35 ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΙΡΑΣ
ΕΓΓΥΩΝΤΑΙ
ΜΕΝΑΡΙΝΟΣ
Αρ. Νικολάου 57

ΠΑΥΚΟΣΜΙΟ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΚΟΥΡΕΜΑΤΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ
ΔΙΠΛΟΜΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ — ΑΘΩΑΝΝΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 96 ΠΛ. ΒΙΚΤΟΡΙΑΣ — 82.11.393

Λύχνος
Έργα παραδοσιακής
λαϊκής τέχνης
Δύρα
ΡΗΓΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ 48—50—ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΛΓΑΣ
(Ισόγειον Πωκατοκίας) τηλ. 276.633